

[Gammelgaard]

kedes. Det er en finanslov, der afspejler, at inflation og prisstigninger er begrænset, og at kronens værdi ligger fast. Det er en finanslov, der viser, at beskæftigelsen nu i en længere periode har været voksende, og at arbejdsløsheden igen ventes at falde næste år, efter at den i nogle år steg og steg. Det er en finanslov, der viser, at statens underskud nu er noget under halvdelen af, hvad man ventede ved denne regerings tiltræden, og at renten som følge heraf er mange procent lavere end ved regeringens start.

Det er også en finanslov for et år, hvor underskuddet over for udlandet ventes at falde, selv om det i år har været stigende, først og fremmest på grund af de øgede investeringer.

Endelig kan vi, når finansloven, statens budget for 1985, træder i kraft, konstatere, at vore beholdninger af fremmed valuta er større, end de nogen sinde har været – i øjeblikket ca. 50 mia kr.

Finanspolitikken er et vigtigt led i regeringens samlede økonomiske strategi. Finanslovene for 1983 og 1984 var de bærende elementer for de mange positive økonomiske resultater, vi hidtil har opnået. De har udgjort starten på en drejning, hvor samfundets ressourcer kanaliseres bort fra den offentlige sektor og hen til det private erhvervsliv, hvorfra opsvinget og dynamikken i samfundet skal udgå.

Denne drejning kommer stærkest til udtryk gennem beskæftigelsestallene. Fra 1977 til 1982 mistede vi 150.000 arbejdspladser i den private sektor, mens der blev oprettet et tilsvarende antal inden for den offentlige.

Siden 1982 er denne udvikling drejet til det stik modsatte. Der oprettes nu i tusindvis af nye arbejdspladser i erhvervslivet, som producerer og investerer som aldrig før. Således fremgår det af en konjunkturanalyse fra Håndværksrådet, at de mindre fremstillings- og reparationsvirksomheder i løbet af bare ét år har skabt 15.000 nye arbejdspladser, hvilket svarer til, at beskæftigelsen er øget med 10 pct.

Det er i hele det private erhvervsliv, der nu er en større aktivitet. I år forventes der i alt at blive oprettet ca. 45.000 nye arbejdspladser, hvilket betyder, at ledigheden kan falde med ca. 5.000 i forhold til sidste år, en præstation, der skal ses i forhold til den kendsgerning, at der i hr. Anker Jørgensens

sidste to regeringsår kom 80.000 flere ud i arbejdsløshed.

Det er ikke mindst opmuntrende at se, at det også er de unge, der kommer i arbejde. Ifølge de senest offentliggjorte tal fra Danmarks Statistik er arbejdsløsheden blandt unge nu ca. 3.600 under den tilsvarende periode sidste år.

Til næste år kan vi forvente en ledighed på 265.000, hvilket er en nedgang på ca. 18.000 i forhold til sidste år, og vi er nu nede på en arbejdsløshedsprocent på niveau med den, der var, da firkløverregeringen kom til i september 1982.

Dette skal også ses i lyset af den ekstraordinært store tilgang til arbejdsmarkedet, som vi har oplevet, specielt i år. Alle de dystre forudsigelser fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, fra det økonomiske råd og andre prognoseinstitutter, der i 1983 gik ud på, at arbejdsløsheden ville stige til langt over 300.000 i de kommende år, er hermed definitivt gjort til skamme.

I international målestok er det således, at Danmark forventes at få den næsthøjeste økonomiske vækst i EF i 1985, og som det eneste land forventes der her at blive et fald i ledigheden. Det er bl.a. EF-Kommissionen, der bedømmer dansk økonomi så gunstigt. Hvorfor taler hr. Svend Auken om selvros? EFs bedømmelse må vist også hr. Svend Auken betegne som objektiv.

Til fortsættelse af den gode udvikling anbefaler EF-Kommissionen løntilbageholdenhed, fleksibilitet på arbejdsmarkedet og låg på de offentlige udgifter. Det er anbefalinger, som regeringen allerede praktiserer. Finanslovsforslaget for 1985 lægger netop låg på de offentlige udgifter. Der arbejdes med en uændret udgiftsramme på 185 mia kr. De offentlige udgifter får med andre ord ikke lov til at vokse netop i erkendelse af, at økonomiske ressourcer skal forbeholdes en yderligere udbygning af erhvervenes produktionsapparat og dermed forstærke den økonomiske fremgang.

* Finanspolitikken må ses i sammenhæng med de andre politisk-økonomiske styringsinstrumenter. Den tilbageholdende udgiftspolitik sammenholdt med en stram indkomspolitik, en fast kronkurs og en offensiv og moderne erhvervs politik er de fire elementer, som hidtil har været bærende i det økonomiske opsving. Skal en sanering af dansk øko-